

CLAN MEDUNARODNE ORGANIZACIJE — FIBEP
pres-kliping • press-clipping

(Osnovano 1952. godine)

JUGOSLOVENSKA NOVINSKA
 AGENCIJA DOKUMENTACIJE
 NOVINSKO IZDAVAČKO PREDUZEĆE
 PRESS PUBLISHING ENTERPRISE

Beograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95,
 Tel. 621-578 — Ziro račun — Current Account: 60801-601-3289.

Isečak iz lista
 Newspaper cutting

ГЛАС ОМЛАДИНЕ
 Нови Сад

30. XII. 1977

ИЗЛОЖБЕ

**ВОЈНИЦИ
 ЛИКОВНИ
 УМЕТНИЦИ**

У Галерији Дома југословенске народне армије у Београду отворена је дванаеста по реду изложба под називом «Војници ликовни уметници», на којој су представљена дела из различитих медија: сликарства, графике, керамике и цртежа.

Међутим, у свим делима постоји једна заједничка тематска одређеност, тј. у свим делима су присутни мотиви из војничког света и живота. У овако широком тематском пољу сваки уметник је нашао за себе разумљив мотив који је онда, сходно свом начину изражавања, транспоновао у дело. Следећа заједничка карактеристика изложених дела, без обзира на медиј, била је јасна фигуративна одређеност. Дакле, фигура човека је присутна у свим делима, али је у оквиру овако опште схваћене фигурације могуће даље, у сликарству, издвојити неколико посебних оријентација. Ови млади уметници су се определили за разлику од свих уметника прошлог века фигуралног мотива од неромантизма и новог реализма до експресионизма.

• М. Балабан, Р. Корубин, Р. Милић и С. Кукајловић припадају неоромантизму који је у нашем савременом сликарству доста широко схваћен обухватајући најчешће оне анахроне оријентације које су настале у сликарству после 1970. године. Као што је то видљиво и код других уметника неоромантизма, ни у овде изложеним делима сасвим младих сликара не постоји или бар није видљив напор да се истражује у традиционалним оквирима уљаног сликарства. Чињеница, да млади људи остају потпуно доследни традиционалном начину изражавања, изненађује, јер чудно је да они не желе, или не могу, да проговоре једним својим језиком и на начин лични и другачији од већ познатих конвенционалних модела изражавања. Међу њима је најчвршће везан за прошлост Р. Корубин, који се, по начину обраде форме, готово враћа искуствима сликарства са почетка овога века, уз претерано наглашену литерарност која постаје сладуњава патетика и потискује могућности значења самих ликовних елемената.

• С. Георгијевски, Д. Јовановић, Б. Поповић и С. Самарцић својим делом припадају новом реализму, мада се понекад, као на слици «Орук» Б. Поповића, открива интересовање за прецизно реалистичко интересовање материје (уобичајено, уосталом, у хиперреализму). При том је очигледно да ови уметници не користе фотографске, филмске и сличне предлошке за компоновање фигура у слици. С. Георгијевски је, без сумње, уметник који боље од других проналази у новом реализму могућности да покаже своја беспрекорна знања у компоновању формалних елемената. Отуда је његова слика «Пилоти-кациге», сасвим оправдано, проглашена за најуспелије дело изложбе. Поред савреног познавања композиционих односа С. Георгијевски поседује и велику умешност у одређивању тонских односа на слици, препустивши овим односима да, заједно са композицијом, пренесу естетску поруку лишenu сувишних садржинских оптерећења. Мада су у наведеној слици тон и композиција везани фигуративним мотивом, мотив ипак није преовладао над значењем ликовног језика.

Д. Јелавић, П. Омеркић, С. Роксандић и М. Стојановић својим делом припадају експресионистичком начину изражавања, који бисмо могли ближе означити као експресионизам близу Беконовог, али пре у обради форме него по садржинским елементима значења. Чист индивидуални израз су остварили П. Омеркић у делу «Пуцањ», С. Роксандић у триптиху «Што тише — што ниже» и С. Јелавић — «Радар-контрола». П. Омеркић поставља фигуре у чврсту композицију троугла да би онда читав троугао разapeo, оштрим потезима чисте боје, за рам слике. Компонована на овај начин, уз решавање ситнијих формалних детаља, ефектно, углавном чистом бојом,

слика успешно преноси посматрачу своју естетску поруку. С. Роксандић је на сличан начин пронашао свој уметнички израз, али је далеко блажи у начину изражавања. Наиме, његова фигура, која тражи да готово губи фигурална обележја претварајући се у мрљу, односно, читав триптих постаје декоративан. Декорација је одстранила интуитивне импулсе у грађењу форме, па је остала разливена мрља која делује и издваја се на принципу контраста. За разлику од Омеркића и Роксандића, Д. Јелавић напушта, током школовања, стечена знања о композицији слике и настоји да конфузном испресионистичком композицијом уз помоћ чистих јаких боја пренесе свој доживљај «унутрашње нужности».

В. Вукићевић Млађи је представљен са неколико примерака керамопластика и мајолике. И ова његова дела су рађена по истим принципима као ранија која смо могли видети на изложбама УЛУПУС-а ранијих година. Шта онда рећи о керамопластици и мајолици В. Вукићевића Млађег, када је видљиво да се у керамици излаже преопширан, напућен детаљ, садржај који онда лепоту и могућности самог материјала потискује у други план. Оптерећења садржаја у делима В. Вукићевића Млађег су толика да материјал губи свако значење и готово да се питамо да ли је потребно толико истичати занатску перфекцију кад она постаје сметња ваљаном изражавању у керамици.

Миланка Лечић